

dan niets zijn gebeurd, of er ook niets over geschreven zijn? Wantje ware te verontschuldigen als dit het geval zou zijn, maar helaas zelfs bij oppervlakkige waarneming vallen mij al diverse gemiste kansen op. Om maar één figuur te noemen wier oeuvre in een bundel van en over Nederlandse vrouwengeschiedenis zeker niet had mogen ontbreken: Lène Drensen-Coenders. Ik denk alleen al aan haar belangwekkende reeks opstellen over de 'psychologie van het fabrieksmeisje'.

Een gemiste kans, anders kan ik deze *Fragmenten Vrouwengeschiedenis* met de beste wil niet betitelen. Ook al moet iemand die in dit verband tot de verkéerde wederhelft van de mensheid behoort extra op z'n tellen passen, toch zou ik durven beweren dat met deze slordig samengestelde, waarlijk fragmentarische bundel een slechte dienst is bewezen aan de serieuze bestudering van een even actueel als belangwekkend thema op het vruchtbare terrein van de geschiedbeoefening. Hoe slordig te werk is gegaan blijkt ook nog eens uit de inhoudsopgave van het eerste deel. Heel deze inhoudsopgave is als erratum bijgesloten en dat mag toch bepaald geen sieraad heten voor Martinus Nijhoff. Of is zijn devies 'Alles komt teregt' primair in boekhoudkundige zin op te vatten, zoals volgens de overlevering sommige auteurs reeds lang hebben verondersteld, vóórdat dit gerenommeerde historische uitgevershuis begon met deze althans zijnerzijds goedkope reeks? Waarschijnlijk ligt de kerkgeschiedenis vooralsnog niet goed genoeg in de markt voor een vaderlandse 'readerij'; indien toch, dan helpe *DNK* samen met andere kerkhistorische tijdschriften verhoeden, dat een ook in overdrachtelijke zin zo goedkope uitgave op de historische markt komt als de delen 10 en 11 van 'Geschiedenis in veelvoud'.

Jan Roes

41

NALEZINGEN BIJ EEN JUBILEUM

De in *DNK* 9 besproken werken, uitgegeven ter gelegenheid van het twintigste lustrum van de Vrije Universiteit vormen maar een deel van de totale productie die in het afgelopen jaar is losgebarsten. Op verzoek van de redactiesecretaris kondig ik nog een paar onderling zeer verschillende geschriften aan, slechts datgene besprekend wat in dit Documentatieblad thuishoort. Het is intussen billijk mee te delen dat mijn benadering van het verschijnsel V.U. zeer ambivalent is, een ambivalentie die door de vervanging van de gereformeerde grondslag door een oecumenisch-christelijke doelstelling niet verkleind, maar integendeel vergroot is. Kan een mens zich ooit vermeten te stellen dat hij 'gehoorzaam aan het Evangelie' 'God en Zijn wereld dienen' wil? En wat betekent het dan als een organisatie zulk een intentieverklaring afgeeft? De enkele mens die deze doelstelling bereikt, is een heilige, maar zelfs de kerk heeft nooit van zichzelf geproclameerd uit louter heiligen te bestaan, laat staan dat een Universiteit, hoe vrij ook, dat als intentionele vlag zou kunnen voeren. Wat doet men met zoiets de academieburgers eigenlijk aan? Deze vraag wordt intussen - en dat treft mij dan weer diep - aan de instelling zelf niet ontweken. In de bundel

Studiedag 'V.U. tussen twee Vuren' - controversen rond de doelstelling